

N. Andersen: Jeg ſtal blot ſige til det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), at han aabenbart ikke har Ret i den Paastand, at det, at man gør en eller flere Landkommuner til Handelspladser og ſamtidig giver dem i Forhold til Grundlovens § 37 Stilling som Købstæder ikke ſkulde forrykke Forholdet for Købstæderne. Det er ganſke urigtigt. Det forrykker ikke Forholdet i det hele taget, deri har det ærede Medlem naturligtvis Ret, men det er lige ſaa utvivlsomt, at det forrykker Forholdet for hver enkelt Købstads Vedkommende. Det er en given Sag, at naar denne ny eller de ny Købstæder ſtulde have Ret til at vælge det dem tilkommende Antal Valgmænd, ſaa ſkaar jo ſelvfolgelig de beſtaaende Købstæder ſaa mange færre at vælge. Det er en given Sag. Alſaa forrykker dette Forhold, ſom det ærede Medlem vil have gennemført, aabenbart Forholdene til Landsſtingsvalgene for de nu beſtaaende Købstæders Vedkommende, det kan ikke beſtrides.

Bluhme: Ja det ſtal jeg give det ærede Medlem Ret i, men det ſagde jeg ogsaa. Jeg gjorde opmærksom paa, at de nuværende Købstæder ſit færre Repræſentanter, fordi der ſkulde vælges nogle i de ny, og Købstæderne have et beſteemt Antal; men jeg troede ikke, at man i Almindelighed ved Forrykkelse forſtod det, at Forholdet bliver bedre. Det maa jo naturligvis være en Fordel, at man ſaar ny Folk ind i Stedet for de gamle, ſom ſidde i en Uendelighed og ſidde Søderne her oven paa. Jo flere Købstæder der kommer, deſto mere Haab er der om, at de bedste Folk af Købstæderne blive valgte.

Stoth: Mågtet jeg i alt væſentligt kan henholde mig til de Udtalelſer, der fremkom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kviſt) til Forſvar for det Endringsforſlag, der er ſtillet af 6 Medlemmer, ſåder jeg dog Anledning til at knytte nogle Bemærkninger til for yderligere at klargøre min Stilling til denne Sag; ſaa meget mere ſom den højtærede Inderrigsminister ſaa indtrængende anmodede Tinget om at tage Forſlaget uforandret, ſom det er kommet til os fra Landsſtinget, og man jo alſaa deraf kan ſlutte, at der i det Tilfælde, at Forſlaget ikke bliver vedtaget uforandret, alſaa de 6 Medlemmers Endringsforſlag bliver vedtaget, ikke kommer nogen God ud i Mar. Jeg tror for Neſten, Forlagsſtillerne alle have forudſet, at det ikke vil blive Tilfældet,

og at det netop er med Beraad ſu fra Forlagsſtillerne Side, at de have ſtillet deres Forſlag. Ved Spørgſmaalet om Handelspladserne er der tre Ting, ſom have Betydning. Der er forſt det principielle Spørgſmaal om Formandsvalg i Handelspladserne, ſom har været brændende, der er Forholdet til Amtskommunen og der er for Eshjergs Vedkommende og for de ny Handelspladser, der maatte komme frem i senere Tider, Spørgſmaalet om deres Valgret til Landsſtinget. Det forekommer mig ikke, at Folketinget kan ordne diſſe Spørgſmaal uden at de blive ordnede ſamlet enten paa den ene eller den anden Maade. Det forekommer mig ogsaa, at i den Forhandling, der har fundet Sted i Udvalget i Vinter med den højtærede Inderrigsminister, angaaende Handelspladserne, har der været lagt ſærlig Vægt paa at ſaa en Ordning fra Grunden af, alſaa at ſaa hele Sagen ordnet, og jeg havde det beſteimte Indtryk af Forhandlingerne i Udvalget, at der egentlig kunde næres godt Haab om, at vi ad Aare kunde vente at ſaa Spørgſmaalet ordnet paa en tilfredsſtillende Maade, og navnlig forekommer det mig, at Udvalgets Flertal var tilbøjeligt til at ſe forſt og fremmeſt paa det reelle og mere principielle. Naar man nu gif til at vedtage det Forſlag, ſom er kommet fra Landsſtinget, vil et af Spørgſmaalene være ordnet ikke alene for denne Handelsplads Vedkommende, men i Virkeligheden, forekommer det mig, ogsaa for alle lignende Pladſers Vedkommende. Jeg tror ikke, det vil være heldigt; thi det er givet, at lige ſaa ſikkert ſom Landsſtinget kan være i ſit Ret til at ſige, at Købstæderne ikke ſkulde gribe ind paa Landomraadet, lige ſaa lidt kan Landet være tjent med for Fremtiden at ſaa ſine Vælgere flytte ind til diſſe Handelspladser. Det glæder mig i den Henſeende overordentlig at høre den højtærede Inderrigsminister udtale, at hvis vi kunde blive enige om Forſtaaelsen af dette Spørgſmaal, var der grundlovmæssigt ſet ikke noget i Vejen. Jeg har derfor godt Haab om, at hele dette Spørgſmaal vil blive ordnet ad Aare, naar diſſe Oplyſninger komme til Stede; og jeg vil derfor anbefale mine Meningsſtæller at ſtemme for det Forſlag, ſom er ſtillet af de 6 Medlemmer, og ſade Eshjerg vente et Aar endnu paa det Grundlag, den har. Jeg antager ikke, at det er ſaa præſjerende, at de derovre ikke nok kunne vente et Aar til, naar de have ventet ſaa længe. Med diſſe Ord ſtal jeg anbefale de 6 Medlemmers Endringsforſlag.